

Paskutinis įspėjimas Seimui ir prezidentui – tramdykite teismuose siautėjančią banditų gaują

Aurimas Drižius

LR Seimui ir taip vadinamam LR prezidentui G.Nausėdai

Pakartotinai kreipiuosi į LR Seimą. Jau kreipiausi į Seimą dėl teismų sistemoje siautėjančios organizuotos nusikalstamos teisėjų gaujos nusikaltimų ir nurodžiau, kad šita gauja veikia nebaudžiama, nepaisant jokių įstatymų, tęsia savo sunkią nusikalstamą veiklą, nuteisdama nekaltus LR piliečius už teisėtą veiklą.

Gavau LRS atsakymą, kad turėčiau sulaukti teismo atsakymo dėl minėtos teisėjų gaujos nusikaltimų įvertinimo.

Ir ką jūs manote – gavau gal jau 50 –mą atsakymą, kad „vsio zakonno“. Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas Petras Karvelis savo 20202-06-06 nutartyje atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą dėl teisėjų gaujos nusikaltimų man nurodė, kad „nėra jokių objektyvių duomenų apie Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjo M.Striauko, Vilniaus apygardos teismo teisėjų Audriaus Cinino, Virginijos Pakalnytės-Tamošiūnaitės, Gintaro Dzedulionio, prokurorės Kisinienės veikoje nėra nustatyta jokių nusikalstamų veikų, numatytų BK 228 ir 229 str. (piktnaudžiavimas tarnyba, tarnybinių pareigų neatlikimas) požymių“. Pridedu teisėjo P.Karvelio nutartį ir atkreipiu dėmesį, kad minėtas teisėjas P.Karvelis jau ne kartą buvo pagautas klastojantis savo nutartį, įrašantis į jas žinomai melagingus duomenis, tačiau ta pati teisėjų gauja „nustatė“, kad nusikaltimus jis padarė „netyčia“. Nors kaip žinia, įstatyme parašyta, kad dokumento klastojimas visada įvyksta tyčia, tačiau teisėjo Karvelio atžvilgiu tai negalioja.

Todėl paskutinį kartą kreipiuosi į LR Seimą ir tą vadinamąjį prezidentą. Jūs esate Konstitucijos garantai, ir privalote rūpintis, kad įstatymų laikytųsi tie, kurie Lietuvoje „vykdo teisingumą“ – t.y. visa Lietuvos vadinama „teisinė sistema“, kuri jau seniai virtusi organizuota mafijos grupuotė. Jūsų pareiga priversti laikytis įstatymų ir kontroliuoti šią teisinę sistemą, o ne palikti viską taip, kaip yra – neva „teismai nepriklausomi“.

Bėda ta, kad teismai jau seniai nepriklausomi nuo Konstitucijos ir įstatymų, ir virto organizuota banditų gauja.

Savo skunde teismui nurodžiau, kad minėta Vilniaus apygardos teismo kolegija mane nuteisė už teisėtą veiklą baudžiamojoje byloje Nr. 1A-815-497/2014 nuosprendžiu, paskelbtu 2015 m. vasario 2 d.

T.y. teisėjai mane nuteisė, puikiai žinodami, kad aš esu nekaltas ir kad man inkriminuojamas nusikaltimas nėra nusikaltimas, nes žurnalistika Lietuvoje nėra paskelbta nusikalstama veikla.

Tokiu būtu piliečiai M.Striaukas, mane nuteisęs apylinkės teisme, ir A.Cininas, Pakalnytė-Tamošiūnaitė ir G.Dzedulionis – nuteisę apygardos teisme, padarė nusikaltimą – piktnaudžiavimą tarnyba ir tarnybos pareigų neatlikimą. Dėl to man buvo padaryta didelė žala – buvau nuteistas, atlikau bausmę, mano ir mano šeimos nekilnojamasis turtas buvo iš manęs atimtas ir parduotas varžytinėse, o nusikaltėliai – teisėjai toliau neva vykdo teisingumą.

Vadinamieji teisėjai ilgą laiką vykdo sunkius nusikaltimus, naudodamiesi tuo, kad juos nuo atsakomybės išsuka kiti nusikaltėliai – jų kolegos teisėjai. Tačiau tokia praktika greitai baigsis, nes teisėjams nėra numatyta išlyga, kad jie yra virš įstatymo, ir kad jie negali būti teisiami dėl padarytų nusikaltimų.

T.y. byloje Nr. Nr. 1A-815-497/2014 buvau nuteistas už tariamą teismo sprendimo nevykdymą. Mat Vilniaus miesto apylinkės teismas dar 2009 m. įvedė cenzūrą man ir savaitraščiui „Laisvas laikraštis“, uždraudamas rašyti straipsnius apie buvusio Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininko Alvydo Sadecko veiklą privatizuojant AB „Mažeikių nafta“. Vėliau, kadangi pateikiau įrodymus apie šio asmens dalyvavimą minėtame privatizavime, ir toliau rašiau straipsnius, to pačios Vilniaus apylinkės ir apygardos teismų buvau penkis kartus nuteistas vien už tai, kad sąžiningai vykdžiau savo žurnalisto pareigą, ir pateikiau įrodymus, kad minėtas draudimas yra nusikalstamas.

Jau minėti Vilniaus apylinkės ir apygardos teismai net septynis kartus atmetė mano prašymus panaikinti cenzūrą, nors cenzūra prieštarauja tiek Konstitucijai, tiek ir Visuomenės informavimo įstatymui. Tačiau Vilniaus apygardos prokuratūros, Generalinės prokuratūros ir Vilniaus m. apylinkės, apygardos ir aukščiausiojo teismo teisėjai, piktnaudžiaudami tarnyba ir klastodami dokumentus, veikdami tiesiogine tyčia, daugiau nei dešimt metų mane persekiojo vien todėl, kad nesilaikiau šios neteisėtos ir nusikalstamos cenzūros. T.y. Alvydas Sadeckas dar 2008-01-21 m. kreipėsi į Vilniaus miesto apylinkės teismą su „prevenciniu ieškiniu“, kuriame reikalavo uždrausti man rašyti straipsnius, kuriuose jis būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta“, jos privatizavimu ir G.Kiesaus nužudymu.

Vilniaus miesto apylinkės teismas (teisėja R. Vancevičienė) patenkino šį A.Sadecko „prevencinį“ ieškinį civilinėje byloje Nr. 2-117-734-2009 ir uždraudė atsakovams Aurimui Drižiui ir UAB „Laisvas laikraštis“ savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ publikuoti rašinius, kuriuose Alvydas Sadeckas būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta“, su šios bendrovės privatizavimu ir Gedemino Kiesaus nužudymu.

Tokiu būdu Vilniaus miesto apylinkės teismas įvedė neteisėtą cenzūrą, kurią draudžia Lietuvos Konstitucijos 44 str. 1 d., kurioje numatyta, kad masinės informacijos cenzūra draudžiama.

Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kas yra cenzūra: "Cenzūra - tai spaudos, kino filmų, radijo ir televizijos laidų, teatro spektaklių ir kitų viešų renginių turinio kontrolė, kad nebūtų platinamos tam tikros žinios ir idėjos. Demokratijos požūriu svarbu, kad viešoji nuomonė formuotųsi laisvai. Tai pirmiausia reiškia, kad masinės informacijos priemonės steigimas, jos veiklos galimybė neturi priklausyti nuo būsimų publikacijų ar laidų turinio."

Be to, Visuomenės informavimo įstatymo 10 straipsnis „Draudimas taikyti neteisėtus informacijos laisvės apribojimus“ sako: „Viešosios informacijos cenzūra Lietuvos Respublikoje draudžiama. Draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kontroliuoti visuomenės informavimo priemonėse skelbiamos informacijos turinį iki šios informacijos paskelbimo, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.“.

Minėti Vilniaus miesto apylinkės, apygardos ir aukščiausias teismas jau net aštuonis kartus atmetė mano prašymus panaikinti cenzūrą, per tą laiką buvau nuteistas net septynis kartus už teisėtą veiklą, dėl tariamo „teismo sprendimo nevykdymo“ (t.y. cenzūros), mano ir mano šeimos turtas parduotas varžytinėse, o aš pats paverstas ubagu ir invalidu, tai pačiai „teismų“ sistemai ignoruojant bet kokius Konstitucijos ir įstatymo reikalavimus.

Be to, teismui pateikiau įrodymus, kad A.Sadeckas buvo kartinė figūra privatizuojant „Mažeikių naftą“, pats asmeniškai sprendęs, kam turi būti parduotos šios įmonės akcijos, ir pakeitęs įstatymus taip, kad šią įmonę galėtų pakeisti Rusijos bendrovė „Jukos“.

Nurodžiau, kad mane jau daug metų už žurnalistiką persekioja vadinamoji prokuratūra ir teismų sistema, kuri visiškai ignoruoja įstatymo ir Konstitucijos reikalavimus, mano pateikiamus rašytinius įrodymus ir dokumentus ignoruoja ir pateikia juos kaip mano išgalvotus arba neegzistuojančius.

Negana to, vadinamieji teisėjai apsimeta, kad nežino pagrindinio šalies įstatymo – Lietuvos Respublikos Konstitucijos. Konstitucijos 6 straipsnis sako :

Konstitucija yra vientisas ir tiesiogiai taikomas aktas.

Kiekvienas savo teises gali ginti remdamasis Konstitucija.

7 straipsnis

Negalioja joks įstatymas ar kitas aktas priešingas Konstitucijai.

Šiuo atveju visi teismų sprendimai – cenzūros įvedimas, ir spaudos persekiojimas pagal melagingus Sadecko skundus ir parodymus – tiesiogiai prieštarauja minėtiems Konstitucijos punkтам.

Tai, kad teisėjai sąmoninga ir tyčia, žinodami, kad nuteisia žmogų už teisėtą veiklą, padaro juos kriminaliniais nusikaltėliais, ir todėl jie turi atsakyti pagal BK straipsnius Tarnybos pareigų neatlikimas ir piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi.

Dėl teisėtos veiklos – žurnalistikos, įvedę neteisėtą cenzūrą, mane nuteisė tokie teisėjas Cininas, Pakalnytė ir Dzedulionis, puikiai žinoję, kad cenzūra yra uždrausta, ir tai įrašę net savo nuosprendyje, tačiau vis tiek mane nuteisęs realia laisvės atėmimo bausme.

T.y. buvau nuteistas už tai, kad :

Aurimas Drižius nuteistas už tai, kad jis nevykdė teismo sprendimo, nesusijusio su bausme, t. y. jis, žinodamas, kad 2009-04-10 priimtu ir 2009-05-10 įsiteisėjusiu Vilniaus miesto 1 -jo apylinkės teismo sprendimu, nesusijusio su bausme, civilinėje byloje Nr. 2-117-734-2009, jam ir UAB „Laisvas laikraštis“ uždrausta savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ publikuoti rašinius, kuriuose Alvydas Sadeckas būtų siejamas su akcine bendrove „Mažeikių nafta“, šios bendrovės privatizavimu ir Gedimino Kiesaus nužudymu, būdamas UAB „Laisvas laikraštis“ direktoriumi ir savaitraščio „Laisvas laikraštis“, kurio redakcija yra Vilniuje, Konstitucijos pr. 23, redaktoriumi, nevykdydamas minėto 2009-04-10 teismo sprendimo, 2013-06-08 savaitraštyje „Laisvas laikraštis (2013m. birželio 08-14 Nr. 23(430))“ straipsnyje „Autoįvykis?“, Alvydą Sadecką siejo su akcine bendrove „Mažeikių nafta“, su šios bendrovės privatizavimu, ir viešai paskleidė šiuos teiginius:

<...> „Ekskomisarų biuro“ steigėjas ne tik turi sąsajų su paminėta įmone, bet ir dalyvavo, sprendžiant "Mažeikos naftos" privatizavimo klausimus...

Tokiu būdu, paskelbdami man nuosprendį už teisėtą veiklą, teisėjai A.Cininas, Pakalnytė-Tamošiūnaitė ir G.Dzedulionis ir M.Striaukas, šioje byloje mane nuteisdama už žurnalistiką, sąmoningai ir tyčia pažeidė Konstituciją, kurią prisiekė saugoti, o taip pat padarė nusikaltimus :

Piktnaudžiavimas (BK 228 straipsnis) ir tarnybos pareigų neatlikimas (BK 229 straipsnis) :

Piktnaudžiavimas nurodo, kad :

☐ Valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, piktnaudžiavęs tarnybine padėtimi arba viršijęs įgaliojimus, jeigu dėl to didelės žalos patyrė valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo, baudžiamas bauda arba areštu, arba laisvės atėmimu iki penkerių metų.

229 straipsnis. Tarnybos pareigų neatlikimas

Valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, dėl neatsargumo neatlikęs savo pareigų ar jas netinkamai atlikęs, jeigu dėl to valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo patyrė didelės žalos, baudžiamas bauda arba areštu, arba laisvės atėmimu iki dvejų metų.

Dėl prokuratūros argumentų

Prokuratūra man savo nutarime nurodo, kad minėtų teisėjų grupės veikoje nėra nusikaltimų sudėties visumos, todėl jie negali būti traukiami baudžiamojon atsakomybėn.

Su tuo kategoriškai nesutinku – tai, kad teisėjai suprato, kad nuteisia nekaltą žmogų už teisėtą veiklą, jie patys pripažino savo paskelbtame nuosprendyje, nurodę visus mano išvardintus argumentus, tačiau dėl jų nieko nepasisakdami.

Be to, minėtų teisėjų veikla yra ne tik pavojinga ir nusikalstama, tačiau tai yra ir labai pavojingi nusikaltimai, nes tai yra nusikaltimai teisingumui, kurie turi didelę visuomeninę reikšmę. Kadangi

Lietuvoje teisingumą vykdo tik teismai, tai jiems tenka didžiausia atsakomybė už teisingumo vykdymą, ir teisėjų piktnaudžiavimas tarnyba turėtų būti negailestingai baudžiamas. Tuo labiau, kad savo straipsniuose, už kurių išspausdinimą buvau nuteistas, buvo aprašyti teisėjų nusikaltimai ir piktnaudžiavimas tarnyba.

Jau negana to, kad prokuroras Imbrasas eilinį kartą klastoja savo nutartį, nurodydamas, kad visų mano čia paminėtų įvykių nėra buvę, o tai tėra mano haliucinacijos ir prielaidos. Atimtas mano šeimos nekilnojamas turtas – žemės sklypas, kuriame norėjome su šeima gyventi – nėra mano haliucinacija, tai realybė, su kuria aš ir mano žmona iki šiol negalime susitaikyti. Todėl visiškai nepagrįstas prokuratūros motyvas, kad ikiteisminis tyrimas nepradėtinas pagal prokuratūros rekomendacijas.

Visi šie įvykiai – man iškeltos baudžiamosios bylos ir nesibaigiantys persekiojimai – yra įvykę ir tebesitęsiantys, prokurorams ir teisėjams masiškai darant sunkius nusikaltimus mano atžvilgiu, ir nesulaukiant jokios atsakomybės už mano išvardintus nusikaltimus.

Prokuroras man nurodo, kad mano išvardintos aplinkybės apie prokurorės Kisinienės, teisėjų Striauko, V.Pakalnytės, Dzedulionio ir Cinino nusikaltimus yra „formalios“ apie tai, kad teisėjai netinkamai vykde Konstituciją ir įstatymus.

Taip pat prokuroras teisingai pastebi, kad tiek Teisėjų veiklą, tiek prokurorų veiklą reglamentuojantys teisės aktai įpareigoja, nagrinėjant bylas (atliekant ikiteisminį tyrimą), remtis tik galiojančiais Lietuvos Respublikos įstatymais. Teismų įstatymas įpareigoja teismą bylą nagrinėti, klausant tik įstatymo. Įstatymas ir Konstitucija imperatyviai teismams ir prokuratūrai nurodo, kad „cenzūra uždrausta“, tačiau nei teismas, nei prokuratūra šio imperatyvo negirdi ir apsimeta, kad to tiesiog nėra. Akivaizdu, kad tai yra tyčinė ir sąmoninga nusikalstama veikla, nes teismas net savo nuosprendyje išdėsto mano argumentus, kad cenzūrą draudžia Konstitucija, tačiau teismas ją sąmoningai ignoruoja.

Nors prokuroras nurodo, kad baudžiamojame byloje Nr. 1-2025-716/2014 (apeliacinės instancijos Nr. 1A-815-497/2014 Nr. (IA-50-497/2015)(proceso Nr. 1-10-9-00039-2014-0) nesama duomenų, kad teisėjai priimdami procesinius sprendimus ar prokurorė, palaikydama valstybinį kaltinimą, peržengė savo kompetencijos ribas ir būtent dėl to buvo priimti neteisėti sprendimai, mano išvardintos aplinkybės kaip tik ir įrodo, kad buvo priešingai.

Prokuroras nurodo, kad visi teismų sprendimai neva buvo patikrinti aukštesnėje instancijoje instancine tvarka, ir net Aukščiausiojo teismo atrankos kolegija pareiškėjo kasacinių skundų nepriėmė, nutartys Nr. BIK-221/2015, BIK-247/2016, BIK- 513/2016). Tačiau šios aplinkybės kaip tik ir įrodo, kad visa prokuratūros ir teismų sistema yra kontroliuojama Alvydo Sadecko, visa „teisinė sistema“ paklūsta jo nusikalstamiems reikalavimams. Tai, kad aukščiausiojo teismo kolegija nusprendė, kad mano skunde nėra keliami aktualių teisinių problemų, kaip tik ir įrodo, kad net ir aukščiausias teismas paklūsta šiai nusikalstamai ir neteisėtai Sadecko įtakai.

Čia pat prokuroras melagingai nurodo, kad „jokie objektyvūs duomenys, su kuriais Pareiškėjas sieja teisėjų ir prokurorės netinkamai atliktas funkcijas ir kurie patvirtintų jų kompetencijos ribų peržengimą bei sąlygotų tokiomis veiksmais padarytus nusikaltimus ar jam keliamą žalą, kartu su skundu nepateikti“. Yra kaip tik priešingai – visi mano pateikti dokumentai (nuosprendžiai tiek apylinkės, tiek apygardos, tiek ir aukščiausiam teisme) kaip tik nurodo, kad teisėjai veikė sąmoningai ir nusikalstamai, ignoruodami pagrindinį šalies įstatymą – Konstituciją, tiesiogiai taikomą teisės aktą.

Tiesa, prokuroras pripažįsta, kad teisėjai, priimdami neteisėtą nuosprendį, galimai padarė kažkokį teisės pažeidimą ir galėtų būti baudžiami administracinėmis ar drausminėmis priemonėmis.

Toks argumentas yra visiškai nesąmonė, nes net teisėjų garbės teismas, nei teisėjų etikos komisija nenagrinėja konkrečių teismų priimtų sprendimų, ir tokią praktiką grindžia tuo, kad „teismas neva nepriklausomas“. Šiuo atveju teismas pasiskelbia, kad jis yra nepriklausomas nuo įstatymų ir Konstitucijos, nors sprendimus turi priimti „klausydamas tik įstatymo“.

Bet kokia teisei prieštaraujanti vadinamųjų teisėjų veikla, ypač kai yra nuteisiami nekalti žmonės, ir jiems padaroma didelė žala, gali būti baudžiama tik pagal BK ir įvardijama kaip „piktnaudžiavimas tarnyba“ ir „tarnybos pareigų neatlikimas“.

Jeigu sąmoningas nekaltų žmonių siuntimas į kalėjimą nėra nusikaltimas, tai kas tada yra piktnaudžiavimas tarnyba? Teismų įstatymo 46 straipsnis. Teisėjų ir teismų nepriklausomumas nurodo: „Teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso tik įstatymo. Priimdami sprendimą teismas vadovaujasi tais įstatymais, kurie neprieštaruoja Lietuvos Respublikos Konstitucijai, įstatymams neprieštaraujančiais Vyriausybės nutarimais, įstatymams ir Vyriausybės nutarimams neprieštaraujančiais kitais norminiais aktais“.

Šiuo atveju akivaizdu, kad teisėjai ne tik kad neklausė įstatymo, tačiau nepaisė ir Konstitucijos, o rėmėsi nusikalstamu ir neteisėtu „teismo sprendimu“ įvesti cenzūrą. Ir teismai, piktnaudžiaudami tarnyba ir klastodami savo nutartis, atsisako šią cenzūrą panaikinti jau daugiau nei dešimt metų – mano prašymas panaikinti cenzūrą buvo atmestas net aštuonis kartus, teisėjams klastojant savo nutartis. Todėl tai yra organizuota nusikalstama veikla.

Lietuvos Konstitucija numato, kad teisingumą vykdo tik teismai, taip pat nurodo, kad prieš įstatymus visi Lietuvos piliečiai yra lygūs.

Teismų įstatymo 43 straipsnis. Teisėjo pareigos numato, kad

1. Teisėjas privalo laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir kitų įstatymų, vykdyti Teisėjų etikos taisyklių reikalavimus.

Teismų įstatymas nurodo, kad teisėjai, vykdydami teisingumą, veikia nešališkai ir klauso tik įstatymų. Pagrindinis šalis įstatymas – Konstitucija – kategoriškai ir imperatyviai draudžia cenzūrą. Ją draudžia ir Visuomenės informavimo įstatymas. Todėl teisėjai, pritaikę cenzūrą, ir už ją nuteisę

nekalną žmogų, padarė nusikaltimą – piktnaudžiavimą tarnyba. Įtarus teisėją padarius nusikalstamą veiką, būtina sustabdyti jo įgaliojimus, kol teismas byloje paskelbs galutinį sprendimą ir jis įsiteisės.

Akivaizdu, kad šita visa „teisinė sistema“ niekaip nesugeba pati įvertinti savo padarytų nusikaltimų, todėl reikalauju Seimą ir LR prezidentą įsikišti ir atstatyti teisingumą šioje vadinamojoje „teisinėje sistemoje“.

Konstitucijos 74 straipsnis numato : „Respublikos Prezidentą, Konstitucinio Teismo pirmininką ir teisėjus, Aukščiausiojo Teismo pirmininką ir teisėjus, Apeliacinio teismo pirmininką ir teisėjus, Seimo narius, šiurkščiai pažeidusius Konstituciją arba sulaužiusius priesaiką, taip pat paaiškėjus, jog padarytas nusikaltimas, Seimas 3/5 visų narių balsų dauguma gali pašalinti iš užimamų pareigų ar panaikinti Seimo nario mandatą. Tai atliekama apkaltos proceso tvarka, kurią nustato Seimo statutas“.

82 straipsnis

Išrinktas Respublikos Prezidentas savo pareigas pradeda eiti rytojaus dieną pasibaigus Respublikos Prezidento kadencijai, po to kai Vilniuje, dalyvaujant Tautos atstovams – Seimo nariams, prisiekia Tautai būti ištikimas Lietuvos Respublikai ir Konstitucijai, sąžiningai eiti savo pareigas ir būti visiems lygiai teisingas.

Remiantis išdėstytais motyvais ir LR Konstitucija, reikalauju nedelsiant panaikinti minėtų teisėjų teisinę neliečiamybę ir patraukti juos atsakomybėn, „paaiškėjus, kad padarytas nusikaltimas“.

Priedai – minėta teisėjo Karvelio nutartis ir LR Seimo atsakymas man palaukti, ką nutars teismas

Aurimas Drižius